

[Aksel Larsen.]

øgelse og så på håbet om, at der højst vil ske en økonomisk tilpasning i Amerikas Forenede Stater og ikke komme nogen depression — for slet ikke at tale om nogen krise.

Nu er jeg ganske klar over, at som Danmark har orienteret sig økonomisk i en år-række, vil udsvingene i det økonomiske liv i Amerikas Forenede Stater komme til at spille en uhyre rolle for den økonomiske udvikling her, langt større, end det ellers ville have været tilfældet, og det vil jo sige noget. Så meget mere grund er der til at lægge mærke til, hvad der foregår ovre i Amerika, og det synes mig, som om de kendsgerninger, der er fremme om produktionen, om lagerbeholdningerne o. s. v., giver grund til at have et mere pessimistisk syn på det, end det forekommer mig at den højtærede minister har. Det ser også ud til, at ministerens partipresse ikke er fuldstændig enig med ham. I hvert fald har jeg set en ledende artikel i „Demokraten“ i Aarhus for i mandags, hvori man er adskilligt mere skeptisk med hensyn til de angivne lyse udsigter i Amerika. Jeg vil gerne have lov til at komme med et kort citat fra denne artikel, hvori man siger:

„at spørgsmålet er så,“ — altså hvis der bliver depression i Amerika —

„hvilke modforanstaltninger regeringen i så fald kan sætte ind. Det er hele tiden blevet påstået, at alt i så henseende var planlagt, men når man erindrer, at republikanerne kom til magten på kampen mod New Deal, og da denne politik, der gik ud på at hæve de brede lags købekraft, formodentlig er den eneste, som kan hindre depressionen, må man stille sig tvivlende overfor tanken om, at det flertal, der sidder i øjeblikket, virkelig vil være i stand til at føre en økonomisk politik, der udelukker en katastrofe som den i 1929.“

Det er jo sådan — så trist er det under kapitalismen — at den fremgang i den økonomiske udvikling, der har været i Amerika, i høj grad har været en krigskonjunktur, forbundet med den kolde krig i almindelighed og med krigsbegivenheder forskellige steder i verden, og nu, da der virkelig synes at være tegn til og muligheder for afspænding, går det nedad. Jeg vil ikke dermed sige, at man skal kalkulere

sikkert med, at den store krise kommer, men på den anden side forekommer det mig, at regeringens vurdering er noget for optimistisk — for ikke at sige letfærdigt optimistisk.

Jeg siger dette, fordi jeg mener, at der ville være grund til, at man, hvad Danmarks økonomiske forbindelse med udlandet angår, i nogen grad ændrede signaler, ændrede kurs. Jeg er klar over, at man er inde på det i den økonomiske årsoversigt. Der beskæftiger man sig under det afsnit, der hedder „Konjunkturudsigterne i udlandet“, også med udviklingen i Østeuropa, og man kommer her til det resultat, at der er i efterkrigsårene foregået en nogenlunde ubrudt økonomisk ekspansion, i modsætning altså til Vesteuropa. Hvad Vesteuropa angår, henviser man til — og det gør ministeren også i sin tale — at i de vesteuropæiske lande har der som helhed været en økonomisk stigende aktivitet i 1953, og det er selvfølgelig meget smukt at gøre opmærksom på dette — i alt væsentligt ligger vel denne stigende økonomiske aktivitet i Vesttyskland — men det kan jo ikke få en til andet end at tænke på, dengang en anden dansk minister, som ganske vist ikke var økonomi- og arbejdsminister, men udenrigsminister, kom hjem fra Paris og fortalte, at nu havde man i Paris udarbejdet en genial plan om samarbejde mellem de vesteuropæiske lande, og i løbet af 5 år skulle produktionen til gavn for befolkningen i Vesteuropa sættes i vejret med 25 pct. Jeg har forgæves hos den tidligere udenrigsminister, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, efterlyst oplysninger om, hvordan det går med denne produktionsforøgelse. Jeg har aldrig kunnet få dem, og jeg ved ikke, om jeg generer den nuværende højtærede økonomi- og arbejdsminister ved at spørge ham, om *han* ved noget om, hvad der er blevet af de angiveligt geniale planer, og hvordan det er gået med denne produktionsforøgelse på 25 pct., som vel snart må være virkelig.

Jeg tror ikke, ministeren er i stand til at se denne fremgang i Vesteuropa, så jeg skal ikke behøje ham det, hvis han bliver mig svar skyldig, men så meget mere, vil jeg sige, må man lægge vægt på det, der også er sagt i årsoversigten om den økonomiske ekspansion i Østeuropa, om Østeuropas